

blæse og have Mel i Munden, og det siger man jo, at man ikke kan gøre paa een Gang. Men, som sagt, jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget fremmes hurtigt.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Der er for mig kun Anledning til at takke de ærede Ordførere for den Velvillie, hvormed de har modtaget Lovforslaget. Jeg skal overfor det ærede Medlem, der talte som Socialdemokratiets Ordfører (Jensen [Aale]), tillade mig at bemærke, at jeg tror, at han i de Anskuelse, han kom frem med, gjorde sig skyldig i en Undervurdering af Dyrskuerne. Det ærede Medlem mente, at man kunde godt ved andre Midler end Dyrskuerne faa de bedste Avlsdyr frem. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret deri. Hvis det ærede Medlem vilde gennemføre den Opfattelse, saaledes at der i Fremtiden overhovedet ikke blev afholdt Dyrskuer her i Landet, kan jeg forsikre det ærede Medlem, at saa vilde han ogsaa, naar han en Gang bliver Formand i en af de mange Kvægavlsforeninger for det mindre Landbrug, som jeg tror vil fremkomme, blive meget vanskeligt stillet, naar han skulde ud at købe det Handyr, der skal være bestemmende for Avlen indenfor den paa-gældende Egn. Jeg har i hvert Fald haft noget med den Slags Ting at gøre, og jeg kan sige, at hvis man tog Dyrskuerne væk og afskaffede den Konkurrence og Sammenstilling mellem de unge Handyr, som der finder Sted — det kan endda være vanskeligt nok at træffe sit Valg, hvis man kun skal støtte sig til Undersøgelser og Kontroleringer i Staldene med Hensyn til Ydelserne o. s. v. —, saa vil man i høj Grad komme til at arbejde i Blinde, i højere Grad, end Tilfældet er nu. Jeg har med de Bemærkninger, jeg før fremsatte, kun ønsket i nogen Maade at lægge en Dæmper paa den Godtkøbstale, som man hører Landet over, om, at man godt kan stryge Tilskuddet til Dyrskuerne. Selvfølgelig kan man godt stryge Tilskuddet til dem, men dermed skal ikke være sagt, at man kan undvære dem. De er et fundamentalt Grundlag for Arbejdet indenfor Kvægavlen og Hesteavlen, indenfor Husdyravlen i det hele taget, men selvfølgelig skal der andre Undersøgelser til ved Siden af. Det, Kritikken i sin Tid samlede sig om, var, at man alt for længe byggede paa Dyrskuerne alene; det var en Fejl; men man skal ikke gaa over til den modsatte Yderlighed og sige, at nu kan vi stryge Dyrskuerne. Jeg forstod i øvrigt ikke det ærede Medlems Kritik af den Nedsikring, der her har fundet Sted. Det ærede Medlem talte

om, at Dyrskuerne skulde være skaaret ned, og at det var for lidt, de var skaaret ned, men jeg ved dog ikke, om det er saa lidt, naar Forholdet er det, at i det sidste Regnskab, der foreligger afsluttet, anvendtes der til de lokale Landboforeningers Dyrskuer et Beløb af 196 000 Kr., og dette foreslaas nu nedsat til 130 000. Jeg beder det ærede Medlem om at gaa den nylig vedtagne Finanslov efter og se, hvor mange Poster han finder, hvor der er sket en tilsvarende Nedsættelse som fra 196 000 til 130 000. Maa-ske maa jeg oplyse det ærede Medlem om, at medens Nedsættelserne indenfor andre Ministerier gennemgaaende andrager 2—3 pCt., er Nedsættelserne for Landbrugsministeriets Vedkommende rundt regnet gennemsnitlig 10 pCt. Den er over 10 pCt. for Husdyravlens Vedkommende, og for Dyrskuerne Vedkommende er den altsaa oppe paa 30—40 pCt. Det forekommer mig derfor, at dette Forslag giver det ærede Medlem en daarlig Baggrund for at føre Krig imod Dyrskuerne. Det er i hvert Tilfælde ikke paa det Sted, man har været ømfindelig med at skære ned paa Bevillingerne.

Det ærede Medlem talte om de Indtægter, der falder ved Dyrskuerne. Dem gjorde jeg ogsaa opmærksom paa, men jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i at sige, at disse Indtægter flyder af Dans og Gøgl og lignende Foranstaltninger, der træffes i Forbindelse med Dyrskuerne. Forholdet er simpelt hen det, at ved Afholdelsen af Dyrskuer lader man Folk betale Entré, og man lader Folk, der udstiller, betale Stadspege, og det finder jeg ganske rimeligt. En Forening, der arbejder for landøkonomiske Formaal, kunde naturligvis lade Medlemmerne betale det hele gennem deres Medlemsbidrag, men det forekommer mig rigtigt, at den, naar den vil gøre et Stykke Arbejde for Husdyravlens Fremme, ved Siden af det almindelige Medlemsbidrag lader de Medlemmer, der har særlig Interesse for Husdyravlen, og som kommer til Dyrskuer og vil udstille paa Dyrskuer, betale deres Part af Udgifterne. Derfor er det selvfølgelig en fuldkommen retmæssig Indtægt for Foreningen, og naar det ærede Medlem stillede det Spørgsmaal, om disse Indtægter kan anvendes til Præmiebeløb og derigennem medregnes ved Beregningen af Statens Tilskud, saa havde jeg ikke det Indtryk, at det ærede Medlem selv var i Tvivl om, at det kan de, men at han ønskede det bekræftet. Og jeg skal med Glæde bekræfte, at saaledes er det selvfølgelig. Jeg ved ikke, hvorledes det skulde kunne være paa anden Maade. Hvis man vilde sige, at det er kun